

УДК 343.985.7 : 343.711

Пиріг І. В.

доктор юридичних наук, доцент
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

Самсонова В. В.,

кандидат юридичних наук
(Красногвардійський
районний суд м. Дніпра)

ТИПОВІ СЛІДЧІ СИТУАЦІЇ ПОДАЛЬШОГО ЕТАПУ РОЗСЛІДУВАННЯ КРАДІЖОК, ВЧИНЕНИХ НА ТЕРИТОРІЇ САДІВНИЦЬКИХ ТОВАРИСТВ І ДАЧНИХ КООПЕРАТИВІВ

На основі узагальнення результатів вивчення слідчої практики визначено типові слідчі ситуації подальшого етапу розслідування крадіжок, вчинених на території садівницьких товариств і дачних кооперативів. По кожній з них запропоновано перелік гласних та негласних слідчих (розшукових) дій щодо їх вирішення.

***Ключові слова:** садівницькі товариства, дачні кооперативи, крадіжка, типові слідчі ситуації, слідчі (розшукові) дії.*

Постановка проблеми. Процес розслідування розподіляється на етапи. На сьогодні у криміналістиці затвердилася концепція поділення процесу розслідування на початковий, подальший та заключний етапи. Однак аналіз літератури свідчить, що заключний етап у порівнянні з іншими є малоінформативним та нескладним у тактичному плані. Саме тому науковцями він практично не розглядається. Окремі вчені взагалі розглядають двохелементну структуру досудового розслідування з поділом його на початковий та подальший етапи. Початковий етап розпочинається з моменту внесення уповноваженою особою відомостей про вчинення злочинів до ЄРДР до повідомлення особі про підозру. Подальший етап починається з прийняття рішення у вигляді повідомлення особі про підозру і триває до моменту вирішення усіх завдань розслідування, коли сформовано доказову базу, достатню для пред'явлення обвинувачення. Більшість науковців основним переважно визначають початковий етап розслідування, приділяючи недостатньо уваги подальшому. Однак саме від успішного проведення подальшого етапу залежить повнота та об'єктивність формування доказової бази.

Аналіз публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Вивченню та науковій розробці слідчих ситуацій на різних етапах розслідування приділялося багато уваги з боку науковців: О. Я. Баєва, Р. С. Белкіна, О. М. Васильєва, А. Ф. Волобуєва, В. К. Гавло, І. Ф. Герасимова, В. А. Журавля, О. Н. Колесніченка, В. О. Коновалової, В. С. Кузьмічова, В. П. Корж, Г. А. Матусовського, В. О. Образцова, М. О. Селіванова, Р. Л. Степанюка, С. С. Чернявського, В. Ю. Шепітька та ін. Однак, незважаючи на сформовані науковцями принципово важливі твердження та положення в даному напрямку, залишається ряд невирішених питань щодо слідчих ситуацій на подальшому етапі розслідування злочинів проти власності, в тому числі крадіжок, вчинених на території садівницьких товариств і дачних кооперативів.

Метою статті є визначення типових ситуацій подальшого етапу розслідування крадіжок, вчинених на території садівницьких товариств і дачних кооперативів, та напрямків розслідування відповідно кожної з них

Виклад основного матеріалу. Подальший етап, як вже зазначалося, розпочинається з прийняття рішення у вигляді повідомлення особі про підозру і триває до моменту пред'явлення обвинувачення. На подальшому етапі розслідування слідчим вирішуються завдання, спрямовані на доказування вини підозрюваного, виявлення співучасників злочину та усіх епізодів злочинної діяльності. Основною метою цього етапу, на думку Р.С. Белкіна, є розгорнуте, послідовне, методичне доказування. Якщо злочинця знайдено та зібрано достатньо доказів для притягнення його до відповідальності, то на наступному етапі розслідування здійснюється скрупульозна перевірка підстав обвинувачення, виявляються усі учасники та усі епізоди злочинної діяльності, вивчаються усі зв'язки між елементами складу злочину, встановлюються в усій повноті можливі причини й умови, що сприяли злочину. Однак він вважав завдання подальшого етапу значно більшими, ніж звичайна перевірка та аналіз вже існуючих даних про подію злочину й роль у ньому учасників злочину, розширяючи їх вирішенням завдань, пов'язаних з розкриттям злочину, коли на початковому етапі не вдалося встановити особу підозрюваного. Тоді, за твердженням Р.С. Белкіна, після аналізу та оцінки зібраних доказів, з урахуванням орієнтуючої інформації, складається розгорнутий план подальшого розслідування для вирішення перш за все завдання розкриття злочину і тільки вже після – всебічного доказування формули обвинувачення [1, с. 638].

На подальшому етапі розслідування кількість і послідовність проведення слідчих (розшукових) дій залежить від слідчих ситуацій. Більшість учених-криміналістів висловлюють думку, що на формування слідчих ситуацій подальшого етапу розслідування впливає перш за все лінія поведінки особи, яка підозрюється у вчиненні злочину, а саме: ступінь визнання своєї провини та готовності співпрацювати зі слідством. Зважаючи на означене вище та враховуючи результати аналізу матеріалів кримінальних проваджень щодо крадіжок, учинених на території садівницьких товариств і дачних кооперативів, типові слідчі ситуації подальшого етапу розслідування можна сформу-

лювати таким чином:

1) особа, якій повідомлено про підозру, повністю визнає свою вину у вчиненні злочину, затримано усіх учасників злочинної групи та вони співпрацюють з органами досудового розслідування;

2) затримано усіх членів групи, вони частково визнають свою вину у вчиненні злочину, у показаннях затриманих є розбіжності;

3) особа, якій повідомлено про підозру, повністю визнає свою провину, але замовчує відомості про співучасників злочину, хоча є фактичні дані про вчинення злочину у складі групи;

4) затримано окремих учасників крадіжки, є фактичні дані, що вказують на вчинення ними злочину, але вони не визнають своєї вини та відмовляються співпрацювати зі слідством;

5) особа, якій повідомлено про підозру, не визнає вини, хоча є фактичні дані, що вказують на вчинення злочину саме нею; підозрюваний відмовляється давати показання про свою та причетність інших осіб до вчинення злочину.

Перша слідча ситуація, коли особа, якій повідомлено про підозру, повністю визнає свою вину у вчиненні злочину, затримано усіх учасників злочинної групи та вони співпрацюють зі слідством є неконфліктною і найбільш сприятливою для розслідування. Вона трапляється у 24 % крадіжок, учинених на території садівницьких товариств і дачних кооперативів. У даній ситуації найбільш ймовірною є версія про те, що підозрюваний та члени групи дійсно розкаються у вчиненому і бажають допомогти слідству у встановленні усіх обставин кримінального правопорушення. Для закріплення доказової інформації слідчому необхідно провести такі дії:

– допит підозрюваних, зіставлення їхніх показань для з'ясування ролі кожного з них у механізмі конкретної крадіжки або усієї злочинної діяльності, якщо виявлено кілька епізодів;

– обрати запобіжний захід до підозрюваного, враховуючи його щире каяття та допомогу слідству;

– допит як свідків родичів, друзів підозрюваних з отриманням відомостей про їхню обізнаність у злочинній діяльності підозрюваних, їхні схильності, риси характеру, звички, спосіб життя тощо, а також про їхній рівень достатку;

– повторний допит свідків, очевидців для уточнення їхніх свідчень з урахуванням нових виявлених фактів;

– обшук за місцем проживання підозрюваних з метою виявлення та вилучення предметів, що стосуються кримінального правопорушення, в тому числі знарядь учинення злочину або викраденого майна;

– обшук у місцях, що знаходяться у володінні підозрюваних, або там, де вони тимчасово перебували, та в яких є можливим знаходження зазначених вище предметів: місце роботи, сараї, гаражі, дачі тощо;

– вилучення майна підозрюваного, на яке може бути накладено арешт

для забезпечення цивільного позову;

- пред'явлення для впізнання свідкам осіб підозрюваних;
- пред'явлення для впізнання потерпілим викраденого майна;
- слідчий експеримент з відтворення дій злочинців на місці події, а також для проведення необхідних дослідів чи випробувань з метою встановлення механізму проникнення підозрюваних до будівлі чи механізму відкриття або зламу замків та інших перешкод;
- отримання від підозрюваних зразків для проведення експертизи: відбитків рук, речовини біологічного походження (кров, слина, сеча) залежно від вилучених на місці події слідів;
- призначення можливих експертиз: дактилоскопічної, трасологічної, біологічної.

При розгляді даної слідчої ситуації також необхідно перевіряти версію про те, що підозрюваний може визнавати свою вину у вчиненні конкретного злочину з метою замовчування усіх епізодів злочинної діяльності. Для перевірки цієї версії підозрюваних перевіряють за криміналістичними обліками на причетність до вчинення інших злочинів. Перш за все необхідно перевірити підозрюваних осіб за дактилоскопічним обліком. У разі використання специфічних засобів та методів подолання перешкод можливою є перевірка по обліку за способом вчинення злочину.

Вилучені при обшуках зняття зламу, взуття, транспортні засоби перевіряються за відповідними слідами, що містяться у місцевих обліках на рівні районних відділів Національної поліції. За обліками викрадених речей потрібно перевіряти вилучені при обшуку речі, що можуть бути викраденими при вчиненні крадіжок раніше та не реалізовані злочинцем.

Наведені вище слідчі (розшукові) дії, що проводяться при виникненні першої слідчої ситуації, є найбільш типовими для подальшого етапу розслідування. Всі ці дії потрібно проводити й при виникненні інших слідчих ситуацій, безумовно, з певними особливостями і тактикою.

Розглянемо другу слідчу ситуацію, коли затримано усіх членів групи, які визнають свою вину частково і в показаннях яких є розбіжності. Така ситуація менш сприятлива для розслідування, але її також можна віднести до неконфліктних. Вона трапляється у 21 % крадіжок, учинених на території садівницьких товариств і дачних кооперативів. Така ситуація, як і більш складні наступні слідчі ситуації, виникає у зв'язку із взаємовідносинами між членами групи та відносинами лідера з іншими членами. Як правило, рядові члени групи через можливу помсту з боку лідера не бажають надавати правдиву інформацію про його участь у вчиненні крадіжки. Так, на думку К.О. Чаплинського, «основними мотивами у членів злочинних груп у виборі лінії поведінки на досудовому слідстві є: відданість лідеру групи та прагнення уникнути відповідальності; намагання приховати лідерів і активних членів групи; уникнення можливості виявлення інших слідів учинених злочинів; злочинна солідарність, кругова порука членів групи і пов'язані з ними розра-

хунки на матеріальну й іншу підтримку тощо» [2, с. 36].

Для другої типової слідчої ситуації спочатку потрібно ретельно допитати кожного із членів групи, зосереджуючи увагу на деталізації дій кожного. Потім необхідно їх повторно допитати з використанням тактичного прийому, побудованому на зіставленні різниці у показаннях співучасників. За результатами допитів, залежно від ситуації, проводиться одночасний допит двох чи більше вже допитаних осіб із членів групи для з'ясування причин розбіжностей у їхніх показаннях. При проведенні допиту та інших слідчих (розшукових) дій у даній ситуації є можливим використання тактичних прийомів з метою розпалення конфлікту та створення напруги між членами групи. Одним із таких прийомів є компрометація одного з учасників групи в очах інших членів групи. Названий прийом може бути використаний стосовно будь-якого учасника групового злочину. Для його реалізації слідчий попередньо вивчає усіх членів групи і встановлює який-небудь факт з життя особи, що може скомпрометувати її перед співучасниками, а потім сповіщає такі свідчення на допитах іншим членам групи. Але така інформація повинна бути ретельно перевіреною та правдивою і сприйматися іншими співучасниками як така, що негативно характеризує особу члена злочинної групи.

Серед інших слідчих (розшукових) дій у другій типовій ситуації особливу увагу необхідно приділяти слідчому експерименту з метою відтворення дій учасників на місці події. Результати даної слідчої (розшукової) дії також використовують при повторних допитах з метою усунення суперечностей між членами групи.

Розглянемо третю типову слідчу ситуацію, в якій затримано злочинця, якому повідомлено про підозру, він повністю визнає свою провину, але замовчує відомості про співучасників злочину, хоча є фактичні дані про вчинення злочину у складі групи. Така ситуація на подальшому етапі трапляється у 18 % крадіжок, учинених на території садівницьких товариств і дачних кооперативів.

У даній ситуації відпрацюванню підлягають дві версії. Першою є версія про можливість вчинення злочину затриманою особою одноособово. У такому випадку ретельно перевіряються дані, отримані на початковому етапі, що свідчать про вчинення злочину у складі групи. Але більш ймовірною є версія, що злочин учинено групою осіб, але затриманий не надає свідчення про членів групи у зв'язку з матеріальною або моральною залежністю від лідера групи або її членів. Засобами перевірки версій є гласні та негласні слідчі (розшукові) дії. В даній ситуації проводяться усі слідчі (розшукові) дії, зазначені при розгляді першої ситуації. При цьому при проведенні обшуків потрібно звертати увагу на предмети та документи, що можуть свідчити про зв'язки підозрюваного: листування, в тому числі в електронному вигляді, фотоальбоми, подарунки з надписами тощо.

У разі, якщо результати проведення гласних слідчих дій не будуть задовольняти слідство, тобто не з'явиться інформація про усіх учасників злочину,

можливим є проведення негласних слідчих (розшукових) дій. Але для досягнення більшої їх ефективності необхідно обрати запобіжний захід, не пов'язаний з обмеженням свободи підозрюваного. У цьому випадку слідчий діє в умовах певного тактичного ризику, пов'язаного з можливістю підозрюваного втекти від правоохоронних органів. У даній ситуації можливим є проведення таких негласних слідчих (розшукових) дій:

- втручання у приватне спілкування шляхом аудіо-, відеоконтролю особи; накладення арешту, огляду та виїмки кореспонденції; зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж та з електронних інформаційних систем. Аудіо-, відеоконтроль особи можна здійснювати у камері попереднього тримання чи слідчому ізоляторі, використовуючи можливі обмови затриманого під час його спілкування з оточуючими особами;

- обстеження публічно недоступних місць, житла чи іншого володіння особи шляхом таємного проникнення з метою встановлення технічних засобів аудіо-, відеоконтролю особи;

- спостереження за особою у публічно доступних місцях для встановлення контактів особи підозрюваного може проводитися шляхом візуального спостереження або з використанням відеозапису, фотографування, спеціальних технічних засобів для спостереження;

- аудіо-, відеоконтроль публічно доступних місць, у яких можлива поява підозрюваного та його контакти зі співучасниками;

- використання конфіденційного співробітництва, у тому числі під час перебування підозрюваного у камері попереднього тримання чи слідчому ізоляторі.

Крім того, слідчому необхідно встановити коло друзів та знайомих підозрюваного, зокрема з використанням можливостей оперативних підрозділів. У разі, коли підозрюваний є неодноразово засудженим, необхідно перевіряти його дружні зв'язки за місцем відбування покарання, а також співучасників за епізодами попередніх кримінальних проваджень.

Розглянемо четверту типову слідчу ситуацію, коли затримано окремих учасників крадіжки, є фактичні дані, що вказують на вчинення ними злочину, але вони не визнають своєї вини та відмовляються співпрацювати зі слідством. Така ситуація на подальшому етапі трапляється у 24 % крадіжок, учинених на території садівницьких товариств і дачних кооперативів. Безумовно, дана ситуація є конфліктною для розслідування та вимагає від слідчого використання професійної майстерності, вмінь, навичок та усього арсеналу можливих тактичних прийомів. Для отримання доказової інформації слідчому необхідно здійснити такі дії:

- аналіз існуючих та виявлення нових доказів, що вказують на причетність підозрюваних до вчинення злочину;

- допит підозрюваних із застосуванням широкого кола тактичних прийомів, включаючи зазначені вище прийоми, спрямовані на розпалювання конфлікту між членами групи, з метою з'ясування розбіжностей у їхніх пока-

заннях для використання у доказуванні, визначення ролі кожного з них у механізмі злочину;

- допит родичів, друзів підозрюваних з отриманням даних про спосіб життя, звички, нахили тощо;

- допит двох чи більше вже допитаних осіб проводиться залежно від ситуації та може бути здійснений серед будь-яких процесуальних учасників кримінального провадження;

- обшук помешкання, місця роботи та інших приміщень, що знаходяться у володінні затриманих (сараї, гаражі, дачі), з метою виявлення та вилучення предметів, що стосуються кримінального правопорушення, знарядь вчинення злочину, викраденого майна, а також предметів та документів, що вказують на зв'язки підозрюваних між собою та з іншими особами (фото-, відеодокументи, в тому числі в електронному вигляді, записні книжки, телефонні довідники тощо);

- пред'явлення для впізнання потерпілим викраденого майна;

- призначення можливих експертиз;

- отримання відомостей про притягнення підозрюваного до кримінальної відповідальності;

- аналіз матеріалів кримінальних проваджень учасників злочину, які були раніше засуджені, а саме протоколів слідчих (розшукових) дій: допитів, обшуків, слідчих експериментів тощо та інших матеріалів;

- опитування, а, можливо, і допити осіб, що проходили як співучасники по раніше вчинених злочинах.

Оскільки ситуація є конфліктною, то, скоріше за все, у слідчого не буде змоги відразу провести такі слідчі (розшукові) дії, як пред'явлення для впізнання підозрюваних та слідчий експеримент за їх участю у зв'язку з відмовою останніх співпрацювати зі слідством. Однак зусилля слідчого у даному випадку повинні бути спрямовані на схилення підозрюваних до проведення зазначених слідчих дій, оскільки їхні результати, наприклад, неузгодженість у діях підозрюваних при проведенні слідчого експерименту на місці події, у подальшому можуть бути використані при доказуванні.

У даній ситуації можливим є також проведення негласних слідчих (розшукових) дій: аудіо-, відеоконтроль особи у камері попереднього тримання чи слідчому ізоляторі з використанням можливих обмов затриманого під час його спілкування з оточуючими особами або конфіденційними співробітниками; огляд та виїмка кореспонденції, зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж та з електронних інформаційних систем, якщо такі є в ізоляторах тимчасового тримання.

Найгіршою для розслідування є остання типова слідча ситуація, коли особа, якій повідомлено про підозру, не визнає вини, хоча є фактичні дані, що вказують на вчинення злочину саме нею; підозрюваний відмовляється давати показання про свою та причетність інших осіб до вчинення злочину. Така ситуація на подальшому етапі трапляється у 13 % крадіжок, учинених на

території садівницьких товариств і дачних кооперативів. Вона характеризується пасивною поведінкою підозрюваного, що виявляється в бездіяльності та зводить до мінімуму встановлення з боку слідчого будь-якого контакту з ним. Водночас потрібно врахувати той факт, що суб'єкт не завжди ставить за мету цілком ухилитися від відповідальності, а іноді має на меті лише відтягнути момент її настання.

За цих обставин слідчий повинен зібрати достатні докази, що свідчать про причетність підозрюваного до вчинення злочину. Для цього проводиться ретельний аналіз зібраних матеріалів кримінального провадження з метою визначення можливих упущень процесу розслідування. З'ясовуються питання повноти зібраних матеріальних слідів злочину; ідеальних слідів, що містяться у показаннях свідків і очевидців, довідкових даних з різного роду інформаційних та довідкових баз даних; доказів, отриманих шляхом використання спеціальних знань під час проведення різноманітних експертиз і досліджень, та ін. Для вирішення завдань розслідування в цій ситуації проводиться увесь можливий комплекс визначених раніше гласних та негласних слідчих (розшукових) дій та перевірочних заходів, а саме:

- допит підозрюваного з використанням усіх можливих тактичних прийомів, що будуть зазначені нами далі;
- при необхідності повторні допити підозрюваного залежно від даних, одержаних при подальшому розслідуванні;
- допит родичів, друзів підозрюваного з метою отримання відомостей про його особу та коло друзів, знайомих;
- повторний допит свідків, очевидців для уточнення їхніх свідчень з урахуванням нових виявлених фактів;
- обшук за місцем проживання підозрюваних з метою виявлення та вилучення предметів, що стосуються кримінального правопорушення, в тому числі знарядь вчинення злочину або викраденого майна;
- обшук у місцях, що знаходяться у володінні (місце проживання, роботи, сараї, гаражі, дачні будинки тощо), для відшукування предметів, що вказують на причетність підозрюваного до злочину, а також предметів і документів, що можуть свідчити про зв'язки підозрюваного та можливих співучасників злочину (листування, в тому числі в електронному вигляді, фотоальбоми, подарунки з написами тощо);
- пред'явлення для впізнання підозрюваного свідкам;
- пред'явлення для впізнання потерпілим викраденого майна;
- отримання від підозрюваних зразків для проведення експертизи: відбитків рук, речовин біологічного походження (кров, слина, сеча) залежно від вилучених на місці події слідів;
- призначення можливих експертиз: дактилоскопічної, трасологічної, біологічної тощо;
- перевірка на причетність до вчинення інших злочинів за криміналістичними обліками: дактилоскопічним, за способом учинення злочину, знарядь

зламу, ввзяття, транспортних засобів, викрадених речей та ін.;

– перевірка за криміналістичними обліками;

– аналіз матеріалів кримінальних проваджень, за якими проходив підозрюваний; опитування осіб, які проходили як співучасники по раніше вчинених злочинах;

– аудіо-, відеоконтроль особи у камері попереднього тримання чи слідчому ізоляторі з використанням можливостей конфіденційного співробітництва;

– огляд та виїмка кореспонденції, зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж та з електронних інформаційних систем.

Висновок. Розглянуті вище типові слідчі ситуації, що можуть скластися на подальшому етапі розслідування крадіжок, вчинених на території садівницьких товариств і дачних кооперативів, а також відповідні їм комплекси і послідовність слідчих (розшукових) дій, хоча і є найтипівішими для кримінальних проваджень даної категорії, проте вони не вичерпують усіх численних ситуацій, що можуть виникнути на практиці. Перспективними напрямками досліджень є розробка тактики проведення окремих слідчих (розшукових) дій відповідно до усіх можливих слідчих ситуацій.

Бібліографічні посилання

1. Белкин Р. С. Курс криминалистики : учеб. пособие [для вузов]. – 3-е изд., доп. – М. : Юнити-Дана ; Закон и право, 2001. – 837 с.

2. Чаплинський К. О. Тактичне забезпечення проведення слідчих дій : монографія. Дніпропетровськ : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ ; Ліра ЛТД, 2010. – 560 с.

Надійшла до редакції 11.12.2017

Pyrih I. V., Samsonova V. V. Typical inquisitional situations of the subsequent stage of investigation of the thefts accomplished on territory of gardening associations and suburban cooperative stores. In the article marked, that for today in criminalistics conception of division process of investigation became firmly established on the initial, further and final stages. The initial stage begins from the moment of bringing of information the authorized person about committing crime to the Only register of pre-trial investigations to the report to the person about suspicion. The further stage is begun with a decision-making as a report to the person about suspicion and lasts to the moment of decision of all tasks of investigation, when an evidential base sufficient for accusation is formed. Most scientists are mainly determined basic the initial stage of investigation, sparing attention not enough further. However plenitude and objectivity of forming of evidential base depend exactly on successful realization of the further stage.

The tasks, sent to finishing telling of guilt of suspected, exposure of companions in a crime and all episodes of criminal activity, decide on the further stage of investigation to the investigators. A primary purpose of this stage is the successive, methodical finishing telling unfolded. If a criminal is found and collected enough proofs for bringing in of him to responsibility, then on the next stage of investigation meticulous verification of grounds of prosecution comes true, all participants and all episodes of criminal activity appear, all copulas are studied between the elements of corpus delict, possible reasons and terms that assisted a crime are set in all plenitude.

On the basis of analysis of materials of criminal realizations in relation to thefts, societies of gardener and suburban cooperative stores accomplished on territory an author is offer the typical inquisitional situations of the further stage of investigation. They can be set forth thus: a

person it is put in a fame that about suspicion fully admits the fault in the commission of crime, all participants of criminal group are detained and they cooperate with the organs of pre-trial investigation; all members of group are detained, all of them partly admit the fault in the commission of crime, there are divergences in testimonies detained; a person it is put in a fame that about suspicion admits the fault fully, but suppresses information in relation to companions in a crime, although there are fact sheets in relation to the commission of crime in composition a group; the separate participants of theft are detained, there are fact sheets that specify on a feasance by them to the crime, but they do not admit the fault and refuse to cooperate with investigation; a person it is put in a fame that about suspicion does not acknowledge guilt, although there are fact sheets that specify on the commission of crime exactly by her; the suspected refuses to give testimony in relation to it and involvement of other persons to the commission of crime. In the article the list of vowel and secret inquisitional actions is offered in relation to each of these situations.

Keywords: *horticultural society, suburban cooperatives, theft, typical investigative situations, investigating action.*

* * *

УДК 343.985 : 343.54

Єфімов М.М.

кандидат юридичних наук
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

DOI: 10.31733/2078-3566-22017-4-246-253

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ДОПИТУ РІЗНИХ КАТЕГОРІЙ ОСІБ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ МОРАЛЬНОСТІ

Досліджено деякі аспекти розслідування злочинів проти моральності. Розглядається організаційно-тактичні особливості допиту різних категорій осіб при розслідуванні досліджуваної категорії кримінальних правопорушень.

Ключові слова: злочини проти моральності, розслідування, слідча (розшукова) дія, слідчий експеримент, організація, слідча ситуація.

Постановка проблеми. На початковому етапі розслідування злочинів проти моральності важливою слідчою (розшуковою) дією є допит. Це пояснюється рядом факторів. Так, більшість досліджуваних діянь характеризується